

Typfall medfödd D-vitaminbrist, rakit

Flickan föddes 17/12-2007, och födelsevikten var 3668 g. Det var föräldrarnas första gemensamma barn. Mamman hade sen tidigare barn födda 2000, 2004 och 2006. Pappan till dessa barn hade bildat en ny familj och bodde en bit därifrån.

Den 28/12, när flickan var 11 dagar gammal, hade hon magont och föräldrarna fick på BVC rådet att ge lite massage i benen som verkade göra magen bättre.

1/1 sökte föräldrarna med flickan på sjukhus då hon verkade ha ont i sitt vänstra ben. Röntgen visade inget. Läkarna skrev att det var svårt att få benet rakt för att undersöka det och ville böja benet både i knä och höft.

2/1 kom föräldrarna tillbaka till sjukhuset och visade upp benet och läkarna tyckte sig se en liten svullnad. De rekommenderade åter massage.

4/1 gjordes en ny röntgen som också sades vara normal.

8/1 kom föräldrarna på återbesök på sjukhuset och flickan hade fortfarande ont i sitt vänstra ben. Hon fick medicinen Paracetamol (Alvedon).

14/1 gjordes en ny kontroll på sjukhuset, benet var då bättre, flickan hade ökat i vikt och hade inte lika ont längre.

Den 21/1 sökte föräldrarna sin husläkare på vårdcentralen då hon verkade ha ont vid hicka och gäspning. Dessutom kändes det som något knäppte i bröstkorgen. Läkaren remitterade flickan till sjukhuset för en ny kontroll.

24/1 gjordes en ny röntgen och denna gång fann man en gammal fraktur (spricka) i vänster nyckelben, en gammal fraktur i vänster lårben och 8 stycken revbensfrakturer av olika åldrar samt CML:er (klassiska metafyslesioner, bucket-handle frakturer) i flera av de långa rörbens metafysen (tillväxtzoner). Eftergranskning visade att sprickan i lårbenet kunde anas redan vid röntgen 4/1.

Nästa röntgen gjordes 11/2 och då fanns callus (läkevävnad) omkring sprickan i lårbenet.

Syskonen 6, 3 och 1½ år gamla, togs till sjukhuset för kontroll, på grund av misstanke om shaken baby av flickan. Inget hittades.

Anmälan gjordes till polis och socialtjänst av sjukhusläkarna efter konsultation av MIO-läkarna på Astrid Lindgren.

21/2 2008 togs LVU på alla syskonen. Pappan till de tre äldre syskonen ville att dessa skulle bo hos honom. Men istället placerades de fyra barnen på fyra olika fosterhemsplaceringar. Skälet till att neka pappan var enligt socialtjänsten att han då kunde ordna så mamman fick träffa sina barn! Umgängena tilläts sedan extremt sparsamt. Några av syskonen tilläts bara träffa föräldrarna några gånger per år.

MIO-läkarna hävdade att benskörhet hade utretts. Detta trots att D-vitaminprov togs först efter fyra månader, när D-droppar tillförts dagligen sedan strax efter födseln. Det gjordes ingen DEXA (lågdos-röntgen avseende benskörhet). Det enda som egentligen utreddes var OI (osteogenesis imperfecta,

en ovanlig ärftlig sjukdom), som kunde uteslutas, samt att ALP-värdet (alkaliska fosfataser) var högt på grund av många läkande frakturer.

Fosterföräldrarna sökte på hjälp BVC. De tyckte att det var konstigt att flickan inte vill sätta ned fötterna som andra bebisar och de såg att hon var ovanligt hjulbent. Denna hjulbenthet finns dokumenterad så sent som när flickan var ett år då en extra ortopedkontroll görs av denna anledning. 18/11 2008 skrev ortopedläkaren på sjukhuset dit hon var remitterad: "idag varusställda ben bilateralt" (det vill säga hjulbenthet, ett känt rakittecken).

18/9 2012 fick föräldrarna nästa lilla barn, en pojke. Han fick genast LVU och hämtades av sociala myndigheter på BB när han bara var en dag gammal. Han placerades på ett femte fosterhem. Mamman förbjöds amma eftersom det, enligt myndigheterna och fostermamman, bara gav honom magknip!

Föräldrarna trodde hela tiden att de skulle vinna tillbaka sina barn i olika rättegångar, men så hände inte. MIO-gruppens ord vägde alltid tyngst, trots rättsintyg från en skotsk benexpert och en amerikansk röntgenläkare och tillika rakitexpert. Den senare såg rakitisk rosenkrans, ett klassiskt rakittecken, och CML:er typiska för medfödd rakit samt många andra tecken på denna benskorhet. Han såg rakit och rakit under läkning. Underarmsbenet var böjt precis som i en gammal lärobok om rakit! Fotot skickades med till rätten. Denne läkare är forskare, föredragshållare och undervisar som professor i Illinois. Hans gedigna kompetens styrktes av en svensk professor vid Karolinska Institutet.

Den skotske läkaren skrev att det faktum att det fanns fler än 4 revbensfrakturer gjorde att ett trauma inte var sannolikt, då skulle barnet varit dött av inre skador på organen. I själva verket är så många frakturer ett tydligt tecken på skört skelett. Inga frakturer var heller dislocerade, det vill säga, satta ur sin plats och inga mjukdelssvullnader fanns.

På grund av misstanken om medfödd rakit skickades PKU-provet från födelsen genom Pippigruppens försorg till USA från Karolinska sjukhuset, för analys av D-vitamin. Provet visade 7 där normalvärdet är 32-100 ng/mL. Räknas det om till den svenska sorten nmol/L blir det 18 där ref värdet är 75-250!

Mamman rökte under graviditeten och fick inga vitaminer eller kalktabletter rekommenderade. Detta är riskfaktorer för benskorhet hos fostret.

De nya fynd som försvaret tagit fram skickades av Kammarrätten vidare till Rättsliga Rådet där läkare på MIO-gruppens sida bara förkastade dessa.

November 2013 föddes parets tredje barn, en flicka. LVU lades denna gång redan före födseln. Föräldrarna lyckades denna gång bli placerade med den nyfödda på ett utredningshem, något de begärde även för de tidigare barnen men där det avslogs. De klarade hanteringen av babyn strålande bra och inga anmärkningar har gjorts. De bor fortfarande på hemmet och kommer därifrån först hösten -14. De får gå på någon timmes obebakad promenad per vecka med sitt barn.

Föräldrarna har bett att få dit sina andra barn men myndigheterna tycker det är en olämplig plats att växa upp på.

Föräldrarna har en mycket stor oro för två av de större barnen som inte trivs i sitt fosterhem och visar detta genom att inte klara samspelet på förskola och skola. Olika psykologer har fått träffa

barnen. Ett av barnen har remitterats vidare till BUP då hon mår så dåligt. Sociala myndigheterna har beslutat om permanent vårdnadsöverflyttning av dessa två barn, det vill säga tvångsadoption, mot biologiska föräldrarnas vilja. Det har nu överklagats till Kammarrätten.

Alla barnen är helt kroppsligt friska. Flickan har inga kvarstående men av sin medfödda rakit, allt har läkt med D-vitamintillskott och bra mat.

Kommentarer:

Vid medfödd rakit (engelska sjukan) finns det andra förändringar än de som syns på röntgen när barn med rakit är 2-3 år gamla. De blandas också med läkningstecken eftersom alla nyfödda får D-droppar efter ca en vecka. Tar man prov som MIO-läkarna gör, efter 4-6 månader är det för sent, D-dropparna har maskerat den medfödda bristen i blodet som gjort skelettet så skört. 25-OH-vitamin-D i blod stiger med ca 10 enheter per månad av substitution.

CML:er har hittats på barn med medfödd rakit som just kejsarsnittats ut. Därför kan man inte säga att CML:er beror på misshandel.

I detta fall finns det misstanke om att flera av frakturerna är iatrogena det vill säga orsakade av sjukvården. Det var inte bara föräldrarna som hanterade babyen utan även undersökande läkare som testade bland annat Ortolanis knäpp i höfterna genom att bända i lårbenen. Dessutom fasthållning vid provtagning och röntgen där man även försökte dra lårbetet rakt.

Det finns 2 dokumenterade fall där läkare har klämt fram revbensfrakturer, det ena av en professor i pediatrik i USA och det andra av en kollega till honom. Där finns det röntgenbilder före och efter en lumbalpunktion(ryggmärgsvätskeprovtagning) med fasthållning och man ser tillkomsten av en revbensfraktur. Läkare på neonatalavdelningar har också medgett att revbensfrakturer orsakats av deras hantering.

Det finns inte många dagar denna baby inte setts naken av andra människor utöver föräldrarna under den tid frakturerna ska ha tillkommit det vill säga 26/12 -4/1 för lårbenet och 3-24/1 beträffande övriga frakturer. Släktingar har sett honom naken i hemmet och vårdpersonalen på sjukhuset samt BVC har sett honom de flesta dagar. Ingen har sett något blåmärke eller annan skada.